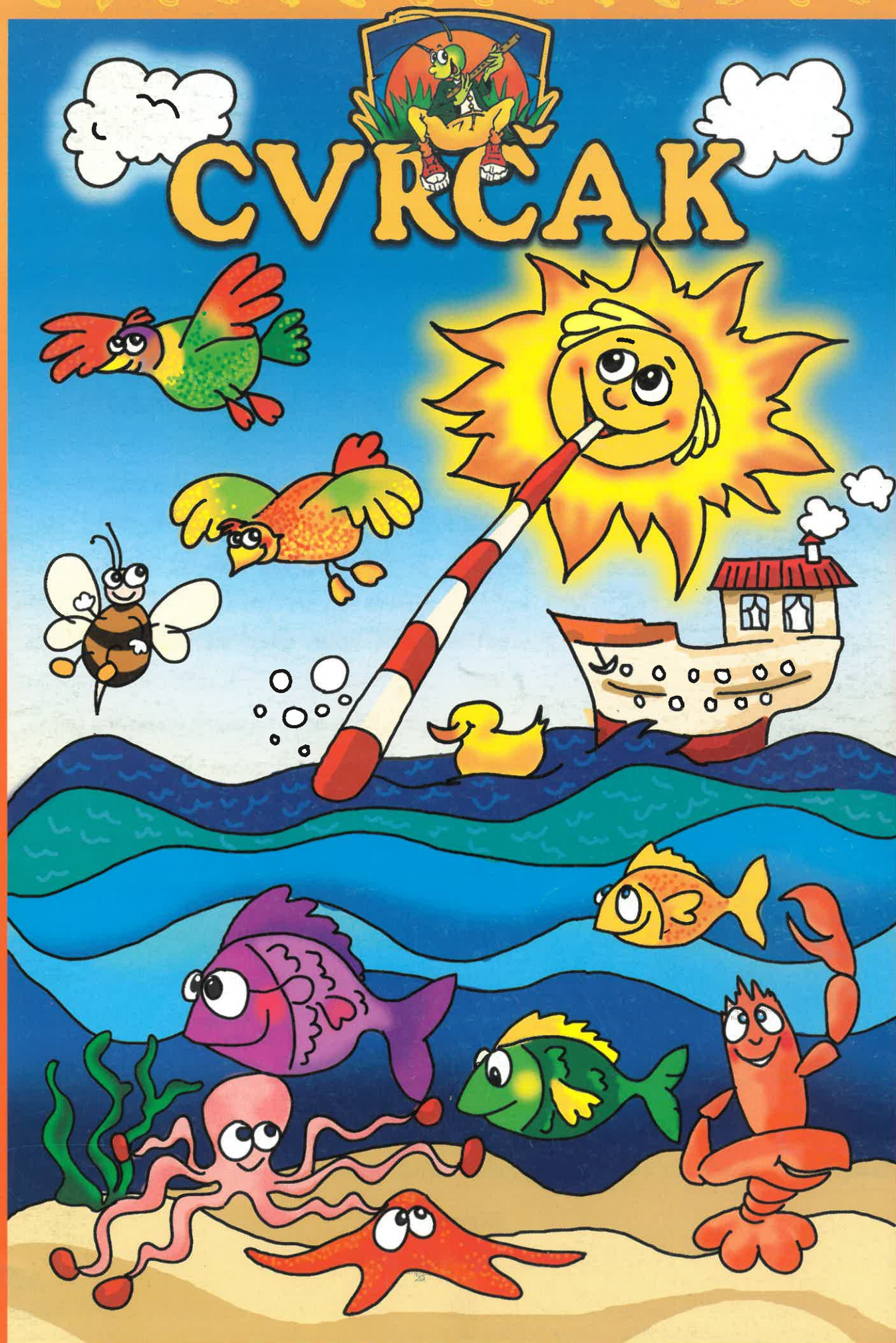
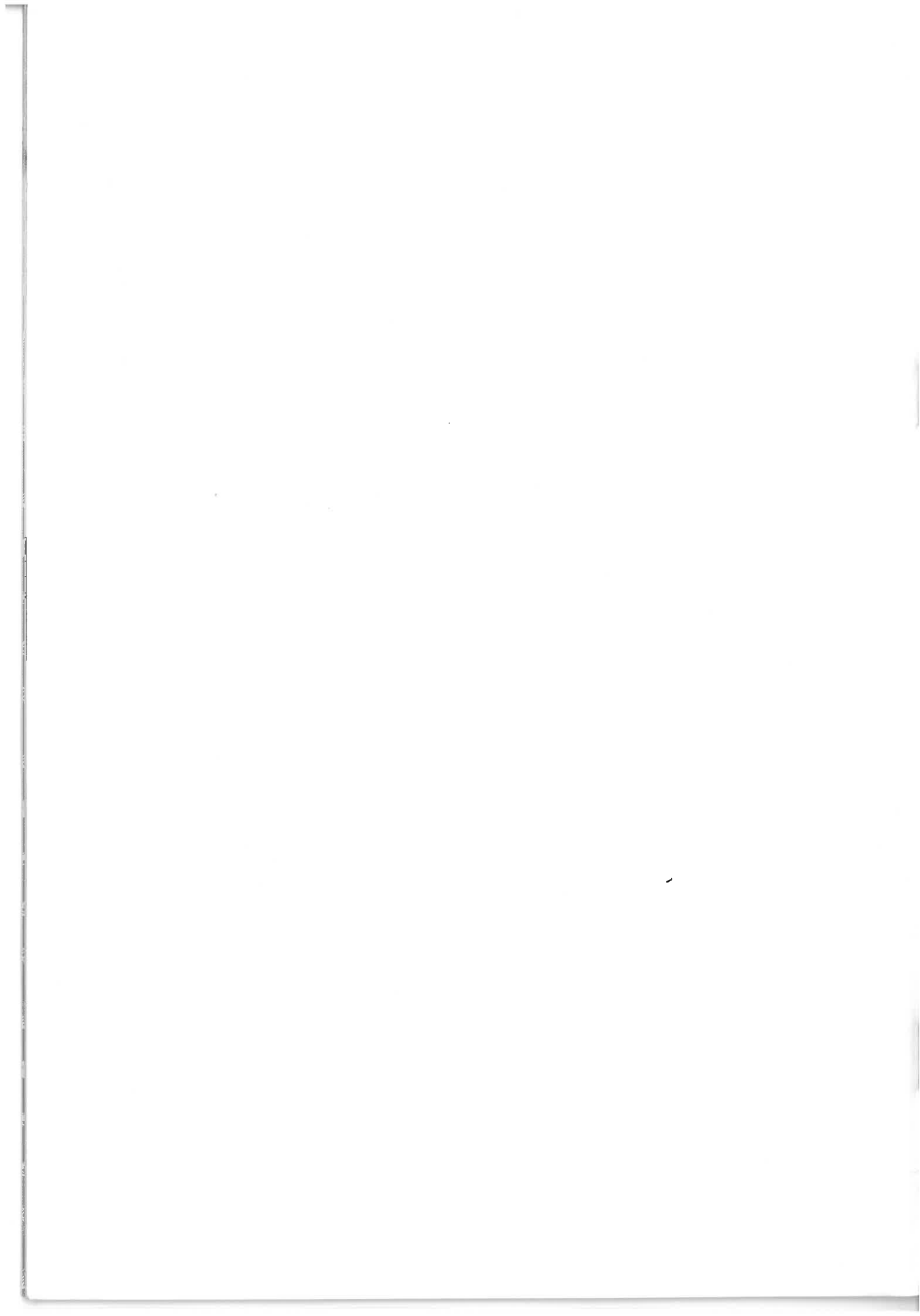

CVRČAK

Cvrčak

UVODNA RIJEČ

Evo nas opet k Vama !

Probudili smo se iz zimskog sna da vam ponovo zacvrčimo.

Za to vrijeme nismo samo spavali. Mi smo još puno sanjali, radili, rasli...

Zaronite u ove retke i otkrit ćete da nismo samo pedalj viši, nego i još mnogo veći, pametniji, ljepši, bolji...

Zato je i ovaj list malo deblji, bogatiji, ali još uvijek nedovoljno da bi u njega stale sve naše lijepe misli, želje i sugestije, sve ono što bismo željeli predstaviti vam i pokazati.

Želimo vam ugodno druženje s nama, vašim cvrčcima.

Zaronite i osluhnite milozvučnu glazbu »Cvrčka«, ugodno ćete se iznenaditi i otkriti biser naših srdašca koja tik-tak-ću za vas drage naše mame, tate, tete, bake, dide...

I svih, koji su se za nas s ljubavlju brinuli.

Hvala Vam na ljubavi i podršci.

Želimo Vam ugodne i lijepe ljetne praznike uz »Cvrčak«.

Vaša ravnateljica

Uredništvo:

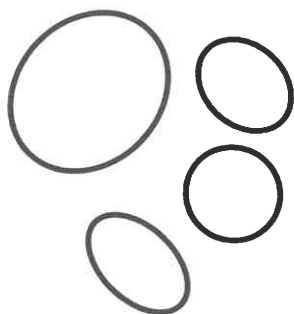
Ljubica Nikolić, Tanja Babić, Jelka Birinji, Tatjana Hudec, Ines Kučić, Darinka Macola, Alma Šeperović

Suradnici:

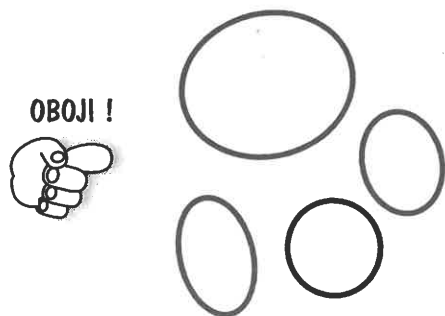
djeca, odgajatelji, roditelji

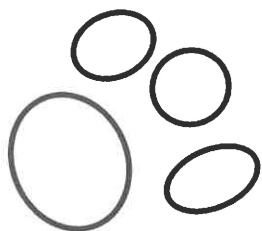
maće

OBOJI !

OBOJI !

OBOJI !

OBOJI !

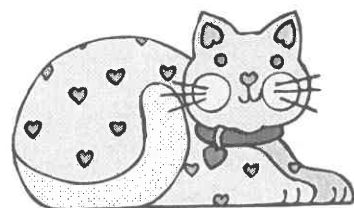

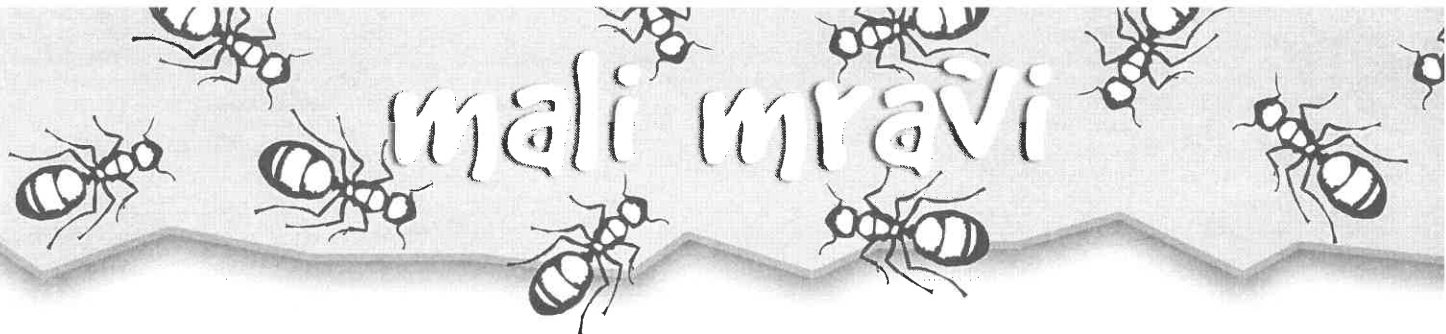
Prošlo je osam mjeseci od kada su djeca ove skupine krenula u jaslice. Našoj djeci je to bilo prvo odvajanje od roditelja, od poznate sredine, te dolazak u sasvim novo okruženje i među nova lica. Ta promjena nije bila bezbolna niti za djecu niti za roditelje. Mnogi dani provedeni su u suzama za mamom i tatom, a utjeha su bile dude, bočice, drage igračke, te naposljetku tete. Kada su se djeca adaptirala na dopodnevni boravak u jaslicama, počela je adaptacija na spavanje. To je bilo jednako teško kao i navikavanje na bilo kakvu novost u dječjem životu. Svako dijete ima drugačije navike prilikom uspavlivanja (Nika je imala dvije dude, Dominik bočicu, Leo ne želi spavati na krevetiću nego samo na madracu, i sl.) te smo im pokušali pružiti što je moguće više pažnje i nježnosti, kako bi lakše prevladali i prihvatili nove uvjete u kojima su se našli.

Kada sad pogledamo unatrag vidimo da smo uspješno «pregurali» onaj najteži dio te smo dobili dobru grupicu i veselu djecu koja su prihvatila dnevni ritam i raspored aktivnosti koje ovdje provodimo. U ovoj dobi su najočiglednija napredovanja djece u motorici (Sara i Ida su ovdje prohodale), i emotivnom razvoju.

Djeca napreduju iz dana u dan, svaki dan mogu nešto što jučer nisu mogli, razvijaju se osnovni oblici kretanja, komunikacije, te se stvorio odnos povjerenja djeteta spram odgajatelja. Pred djecom su još veliki zadaci, ali oni će ih upornošću prevladati i usvojiti jer upijaju znanja brojnim ponavljanjem i oponašanjem, stoga roditelji i drugi «veliki» oprez jer dječje oči vide sve!

Tete: Ljiljana Urem, Tamara Trbojević

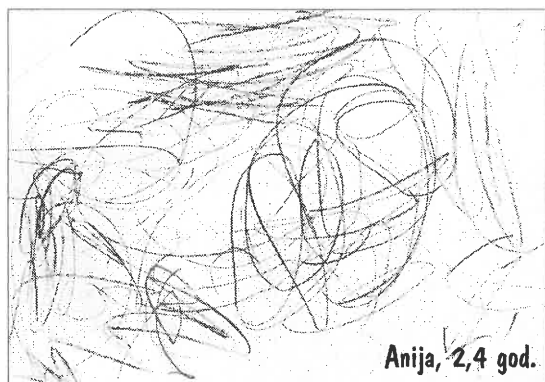

Polako, ali sigurno... mravljim koracima

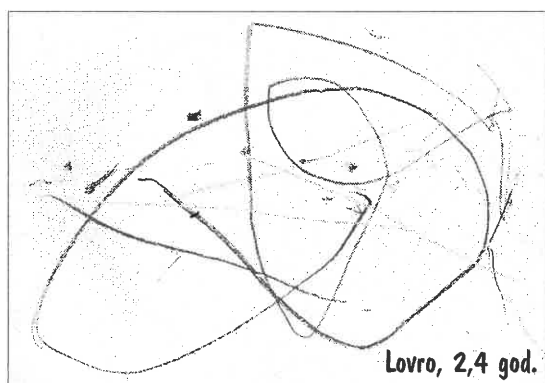
Kako bismo opravdali naše ime, mi **MALI MRAVI** bili smo vrlo vrijedni tijekom ove pedagoške godine. Pošto smo ovladali najosnovnijim oblicima kretanja (hodanje, trčanje), dali smo se na nešto teži posao, a to je usavršavanje i drugih oblika kretanja. S obzirom na vremenske (ne)prilike, prilagođavali smo naše aktivnosti u sobi tj. na dvorištu. Naglasak smo dali na penjanje, spuštanje, provlačenje, a poneki su se odvažili i na samostalne skokove preko zapreka. Velika pomoć bilo nam je naše strpljenje i upornost koji su nam pomogli da se riješimo jedne velike karakteristike koja nas je činila »bebama«, a to su pelene. U dogovoru sa roditeljima postepeno smo se oslobađali pelena i danas se možemo pohvaliti da svi (osim dvoje djece), odlazimo na WC, a nakon toga samostalno obavljamo higijenu ruku. Što se tiče malih »pomagala«

(dude, bočice), s njima smo raskinuli odnos još prije Nove godine i družimo se samo ponekad kod kuće. Na međuljudskim odnosima radimo svakodnevno i oni su se osjetno popravili. Trudimo se ne ozlijediti prijatelja, no ponekad se i malo zaboravimo. Tada nastupa naš fini odgoj tj. isprika i neizostavno »draganje«. Prijatelj nam odmah oprost i igra se nastavlja. Da smo željni znanja, pokazuje naše svakodnevno druženje sa slikovnicama. Mnogi od nas usvojili su tekst pojedinih priča tako da pomažemo tetama ako negdje pogriješe. Uz mimičke aktivnosti mi pokazujemo svoju najveseliju stranu. Najviše volimo tašunaljke jer u njima koristimo svoje prstiče, no znamo se opustiti i uz dječje pjesme s kazetofona. Likovni izraz varira od šaranja do crteža mame i tate. Ova naša priča mogla bi biti puna duža, ali naša igra ne. Zato veliki i iskren pozdrav svim čitateljima, šalju **MRAVI**, uz poruku: Svaki naš uspjeh i napredak je mali za čovječanstvo, ali veliki za čovjeka, tj. dijete, te ga odrasli pokušajte tako i shvatiti!

Tete: Melita Muškardin, Jasna Žerjav, Mirjam Salković

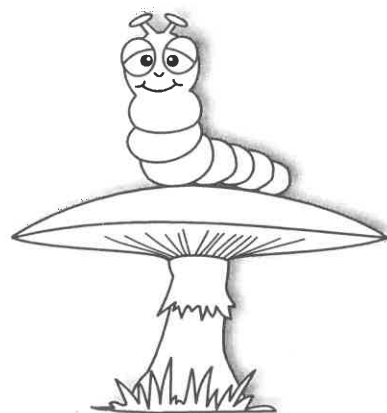

Anija, 2,4 god.

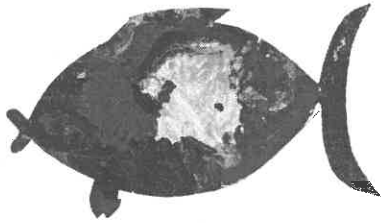

Lovro, 2,4 god.

OBOJI !

ribice

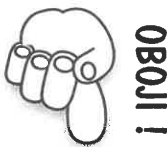
Sara, 4 god.

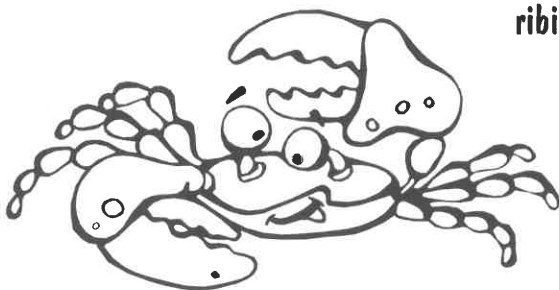
Ana, 3,1 god.

skupina Ribice - zajednički rad

OBOLI I

Mi smo malene RIBICE i ima nas puno: Teo, Bartol, Roman, Mirko, Miran, Kristijan, Karmelo, Danijel, Mateo, Martin, Domagoj, Sara, Kristina, Nikol, Ana, Ellis, Viktorija i teta Đurđica.

Veseli nas što nismo više tako maleni jer smo neki u siječnju, veljači, ožujku, i travnju navršili tri godine života, a neki će to učiniti u lipnju!

Prvi dani vrtića sad su već iza nas. Prošlo je vrijeme suza, straha, nepovjerenja.

Sada smo već složno, malo jato RIBICA.

Veliku pomoć imali smo od uvijek na prvom mjestu naših dragih mama, tata, nona, sestrice ... koji su rado ostajali igrati se s nama kako bi osjetili kućnu, obiteljsku atmosferu.

Ponekad je uz nas bilo i budno oko i umirujući glas tete Tanje (psihologice).

Najviše nas je veselio radni posjet barbe majstora Damira, gdje su se uglavnom dječaci trudili najviše pomagati. Zbog svega toga smo radosni i zahvalni svima njima, jer nismo bili ostavljeni i prepušteni sami sebi, već nam je pomogla njihova prisutnost, blizina, toplina i ljubav. Zato smo danas puno sigurniji i samostalniji.

A naš najveći ponos?

To je naš akvarij sa pravim ribicama koji nam je poklonio Sveti Nikola jer smo bili jako dobri. Svakodnevno ih hranimo i brinemo se o njima: tati Zlatku, mami Zlatici, braći: Piki, Pjegici i Srebrici.

A budemo li dobri ili još bolji hoće li u naš akvarij doplivati još koja ribica, hoćemo li biti još ponosniji?

Teta ribica Đurđica

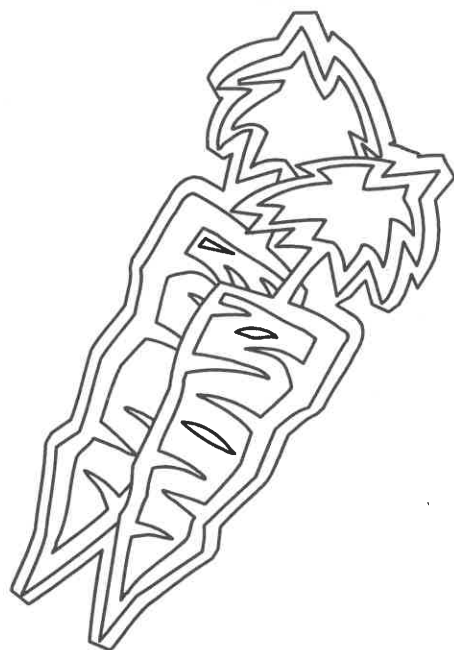
U mjesecu rujnu, iz jaslica u vrtić smo krenuli. U jaslicama smo bebe ostavili i veliki postali. Stigli su u našu grupu i prijatelji novi: Karla, Sara, Luka A., Jole, Luka B., Mario. Umjesto tete Ljilje koja je u jaslicama ostala, uz tetu Jelku stigla je nova teta Tanja Tatjana.

Kada smo bili mali zeko nas je iz šumice stalno gledao, te smo i mi odlučili zečići postati i našoj grupi to ime nadjenuli. U garderobi svako je svoj znak dobio, da možemo papuče, cipele, jakne kod njega odložiti. Učili smo se novim ljuljačkama ljuljati, i pjesak smo sa velikog dvorišta u kanticama u naš pješčanik nosili.

U mjesecu listopadu, stablo smo od kartonskih rola napravili, jesenje lišće za njega oslikali. Jesenjske plodove žireve, kestene, orahe, rogače i lišće smo sakupljali i sa njima smo se u kutiću prirode igrali. Čitali smo priču o oblaku koji se ljuti, a zatim sami oblake oslikavali, te kišne kapi trgali i na papir ljepili. Kartonske kutije smo sakupljali, bojali i sa njima na tepihu kuće gradili. Često smo i u šumicu išli i zeku tamo tražili, ali zeko je plašljivko mali i kad bi našu viku čuo, brzo bi pobjegao i u rupu se sakrio. O »gusjenici zelenici« priču smo pričali i uz nju voće i povrće učili, bilo je tu i limuna, trešnje, jabuke, kruške, jagode, ali i paprika i patlidžana, pa i kesten jedan, a i gusjenica zelenica se na kraju u leptira pretvorila.

Rođendane smo u grupi slavili i svječiće na tortama svi zajedno puhali.

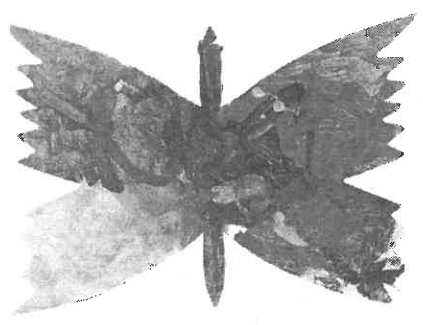
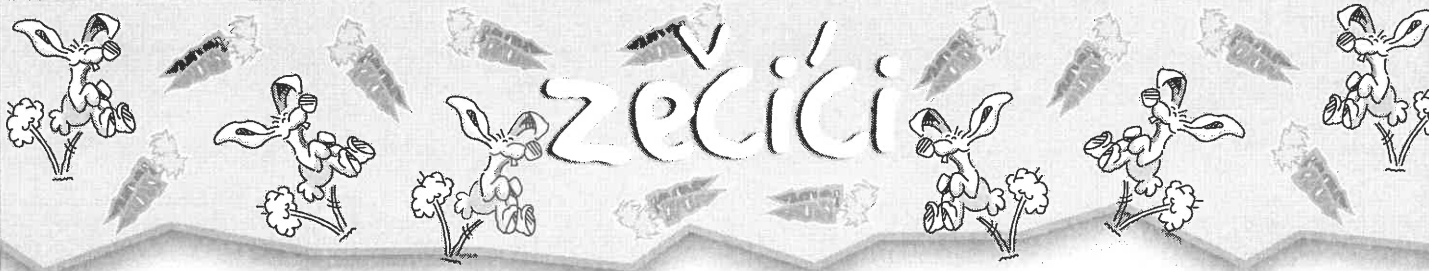
U dvorani smo često bili, vježbali, penjali se, skakali, puzali, provlačili se, a i »lopticu skočicu« smo upoznali.

OBOLI I

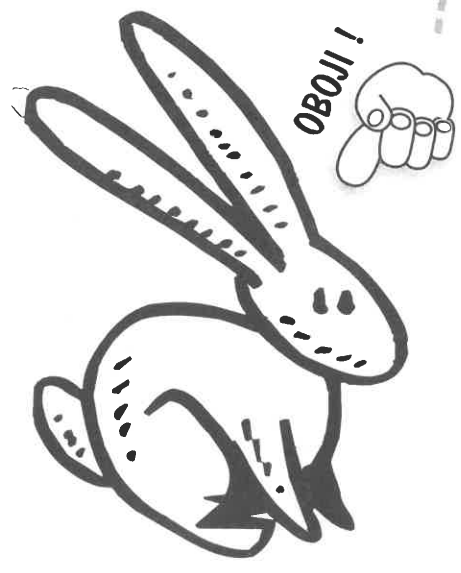
ZEČIČI

Ivan, 4,4 god.

Ivana, 3,8 god.

Brzo su nam, dolazak svoj, najavili Sv. Nikola i Djed Mraz i pripreme velike su krenule. Pričali smo priču o «maci papučarici». Papuče, pred dolazak Sv.Nikole, očetkali i lijepo uredili. Sv. Nikola nas je zato nagradio poklonom skromnim u papučici, na prozoru. Čestitke smo od starih novina i suhog lišća pravili, a poslije sa gumbićima ukrašavali. Sodu smo u božićno ruho uredili, božićnu jelku okitili i u holu kod jaslca Djeda Mraza dočekali. Neki prijatelji su i poneku suzu pustili. Ali kada nam je poklone dao i suze su pobjegle. Djedu Mrazu smo pjesmicu otpjevali, na poklonima zahvalili, te obećanje da ćemo dobri biti dali.

Za Djedom Mrazom godina Nova je stigla.

Kako nas baka zima nije pravim snijegom počastila, mi smo ga od salveta napravili, pa su nam pahulje snježne u sobi i garderobi padale. Snjegovića smo od njih napravili i priču o «zečiću na snijegu» pričali i «bijelom snješku» pjesmicu pjevali. Mama Katja nas je u vrtiću posjetila i jedno cijelo prijepodne sa nama se igrala. Priču nam je čitala. Luka A. je jako sretan bio, a i nama se to svidjelo.

Kako je mami Katji bilo? To morate pitati nju!

U mjesecu veljači, svašta se događalo, Za Dan života, kućicu smo napravili, »Tko živi u njoj?« nacrtali.

Robert, 4,4 god.

SUNIČE

TU, TU, TU, TU, TU, - VOZIMO SE U AUTOBUSU !

Čim izađe sunce, djeca istoimene skupine započinju sa svojim uobičajenim svakodnevnim aktivnostima. Igrati se, igrati i samo igrati, kroz igru rasti, učiti, maštati, to je naša jedina briga i želja.

Naša skupina je brojna, dinamična i vrlo zahtjevna. Uočivši baš taj dinamizam koji je glavno obilježje ovih sunašca, odmah nam je bilo jasno da se i mi tete moramo pripremiti na igre u kojima neće biti puno statike, odmora i dosade. I zaista je tako i bilo. Već prošle godine započela je jedna divna igra neprestanog i neumornog putovanja koje još uvijek traje. Igru je započeo jedan maštovit dječak koji je svoje male prijatelje svakodnevno, uporno smještao u improvizirani autobus od dječjih stolica. Tete su pokušavale tu formaciju od stolica »autobus« ponekad preinačiti i u nešto drugo, ali je uvijek sve završavalo opet u autobusu. Uočivši želju većine djece da svakodnevno u svojoj mašti otputuju i mi tete smo s njima krenule, a naš put još uvijek traje. Od velike kartonske kutije svi zajedno smo napravili najljepši mini bus kojim putujemo. Djeca su se odlučila autobus obojiti crvenom bojom i ukrasiti zvjezdicama. Unutrašnjost mini busa je opremljena malim dječjim stolicama, zvučnim volanom, kazetofonom.

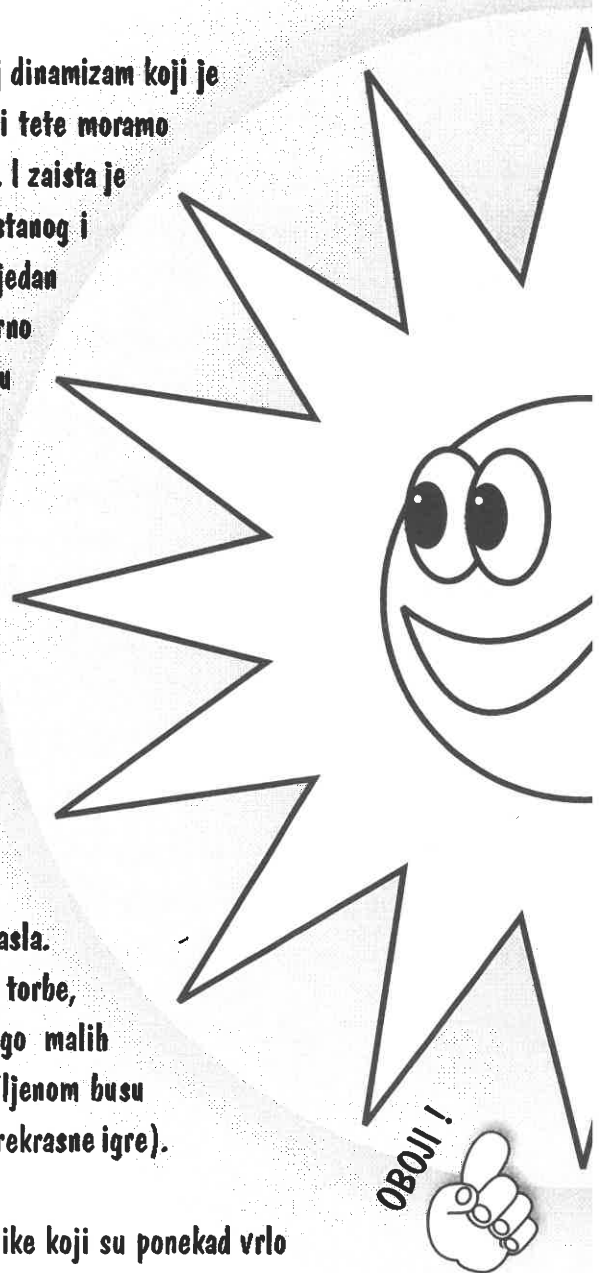
Naš bus ima i brisač te vidno istaknut vozni red!

Uz pomoć roditelja polako smo prikupljali sadržaje pa je igra rasla. Našlo se tu i pravo sjedalo za vozača, veliki pravi volan, mali volan, torbe, koferi, kazetofoni... Ponekad na vožnju mini busom čeka mnogo malih putnika, pa se oni prekobrojni moraju zadovoljiti vožnjom u zamišljenom busu pod vedrim nebom (Ali to nikome ne smeta i ne umanjuje doživljaj prekrasne igre). I tako iz dana u dan...

Mali mini bus i sutra s nestrpljenjem očekuje svoje najdraže putnike koji su ponekad vrlo bučni i nestrpljivi, ali njemu najdraži jer da nije bilo baš njih ni njega nebi bilo.

I dok sunce sja ili kiša pada, naš veseli autobus i dalje putuje, sve podnosi, svemu se veseli i pomaže

Sve čitatelje CVRČKA, vole i pozdravljaju sunašca i tete: Darinka i Ines

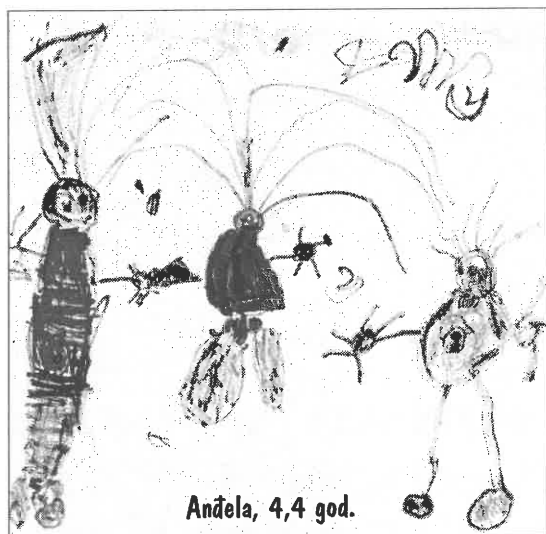
pčelice

Našu odgojnu skupinu »pčelice« polaze djeca u petoj godini života. Njihov interes za sva zbivanja oko nas je vrlo velik pa ga mi nastojimo zadovoljiti i još proširiti na razne načine. Jedan od njih su posjete, promatranje i uključivanja u našoj zajednici. Tako smo u dogovoru sa tatam Mikulandra Anđele posjetili Radarsku postaju u Malom Lošinj. Prijevoz smo opet uspjeli realizirati u dogovoru sa Zračnom lukom Ćunski (zahvaljujemo), a u podnožju brda Tovar čekao nas je vojni kamion. »Truckanje« do vrha brda i natrag kod djece je izazvalo snažne i nezaboravne osjećaje. Pogled sa vrha brda, sa ili bez dalekozora, za djecu je bio uzbudljiv i neponovljiv. Svi su uzbuđeno istraživali i prepoznavali razne objekte na svakoj strani Lošinja. Šetnja i skakutanje po neravnom terenu u šumi također su ih oduševili i poslije se o tome još dugo pričalo u vrtiću.

Kako bismo kod djece razvijali interes i ljubav prema životinjama sa raditeljima Ane Ivković dogovorili smo posjetu s ciljem promatranja ovce i janjčića. Najinteresantnije je bilo to što je ovca ostala bez mlijeka pa janjčića hrane na bočicu. Uz prethodni razgovor potaknuli smo pozitivne emocije kod djece, pa smo sakupljali novac i kupili mlijeko za janjčića. Djeca su se rado uključila, solidno su donosili koliko je tko mogao. Kasnije, u vrtiću djeca su se rado okupljala ispred panoa sa fotografijama snimljenima tokom hranjenja janjčića.

Budeći interes za zbivanja u okolini, odvele smo djecu na svečanost polaganja kamena temeljca za izgradnju nove osnovne škole u Malom Lošinj. Objasnili smo djeci da se škola kao i svaka kuća mora početi graditi iz zemlje, tj. iz temelja i da ćemo i mi gledati kako to počinje ovdje na Bočacu. Kako je taj događaj popraćen glazbom, čašćenjem sokom i fritulama, djeca su ga povezala sa «feštom» i za njih je to bilo vrlo veselo. Nadamo se da će gradnja osnovne škole zaista biti završena u predviđenom roku i da će ova djeca krenuti u 1. razred kako je planirano u novu zgradu.

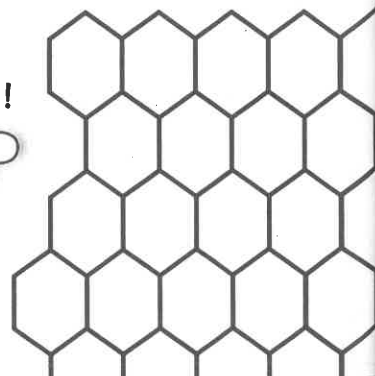
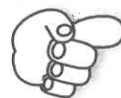
A do tada mi ćemo se truditi osigurati im što više vedrih doživljaja.

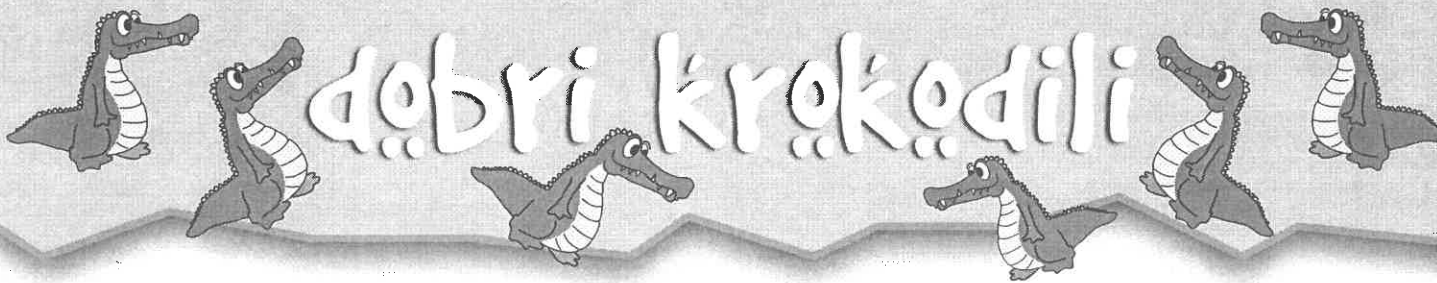

Anđela, 4,4 god.

Tete: Ružica Ćoso, Jasna Tomasini

OBOJI !

Skupina »Dobri krokodili«, samo joj ime govori, zna biti jako, jako dobra, a zna biti i prava krokodilska zbog nekih jako opasnih dječaka.

Vode djetinjstva koje zajedno u igri pokušavamo preplivati ponekad su jako uzburkane.

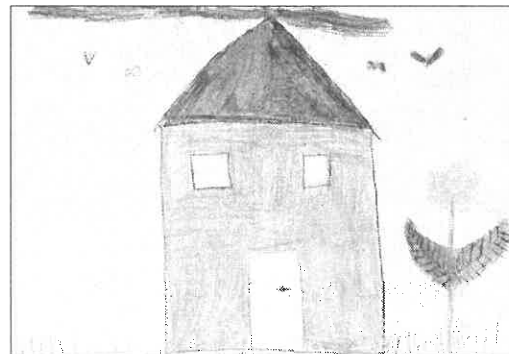
Krokodili jako vole priče, posebno onu o «Vuku i sedam kozlića». Poanta priča je da najmanji kozlić spašava svoju braću iz kandža opasnosti. Djeca su spontano, mjesec dana dramatzirala priču i to im je bilo dovoljno par jednostavnih poticaja poput jednih papirnatih ušiju i kućica od stolica.

Igrajući tu igru djeca su pomogla svojim novim prijateljima da lakše prođu proces adaptacije.

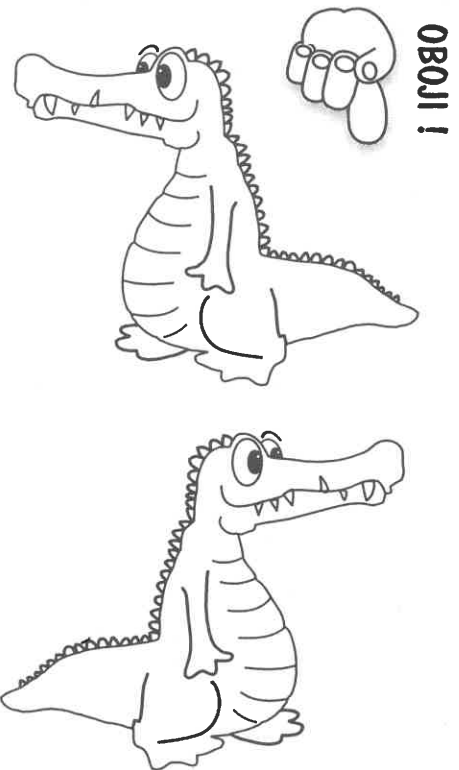
Kako vrijeme prolazi djeca postaju sve samostalnija i lakše rješavaju međusobne sukobe. Kao i svaka grupa i »Dobri krokodili« imaju svoje zaljubljene parove. Obično se više zaljubljuju krokodilice, a to su nam otkrili na Valentinovo. Imena otkriti ne smijemo, jer to je tajna, a i situacija se mijenja.

Za kraj bismo pohvalile mame koje su nam pomogle oko izrade kostima za maškare. Pred nama je još jedna godina, i nadamo se da će krokodili doplivati spremni i sretni do školskih vratiju.

Tete: Duška Mikulandra, Loreta Vickić-Rusijan

Antonija, 5 god.

Karmela, 5 god.

Ljubičice

Često ističemo važnost suradnje vrtića sa roditeljima, gdje postoji bezbroj različitih mogućnosti zajedničkog interesa.

Razgovor na temu «Što je ljubav?», a od kojeg sam željela dobiti «korak više i dalje» vrtio se oko cure i dečka, vjenčanja, zaljubljenosti i sl.

Nezadovoljna sobom, svojim potpitanjima, koja su djecu trebala dovesti dalje i dalje... sugeriram djeci šetnju, ovog puta bez cilja. Putem sam uporno razmišljala o tome koji smisao da dam današnjoj šetnji... i »sinula mi je« odlična ideja, a koja će možda oplemeniti današnji razgovor o ljubavi.

Uputili smo se do prostorija Caritasa-a, gdje radi tata našeg prijatelja Renata. Upitala sam ga da li mu smetamo i ima li vremena i mjesta za dvadesetak srca. Tata Picinić primio nas je srdačno, te smo započeli razgovor o tome: Što je Caritas? Što je pomoć? Tko treba pomoć? Kako mi možemo pomoći drugima?... «Treća osoba» u odgojno-obrazovnom procesu (u ovom slučaju tata Picinić) često zaokupi dječju pažnju puno jače od

osobe koja mu se u odgojno-obrazovnom procesu stalno nameće (teta).

Djeca su puna dojmova, postavljala razna pitanja i sami donosili zaključke.

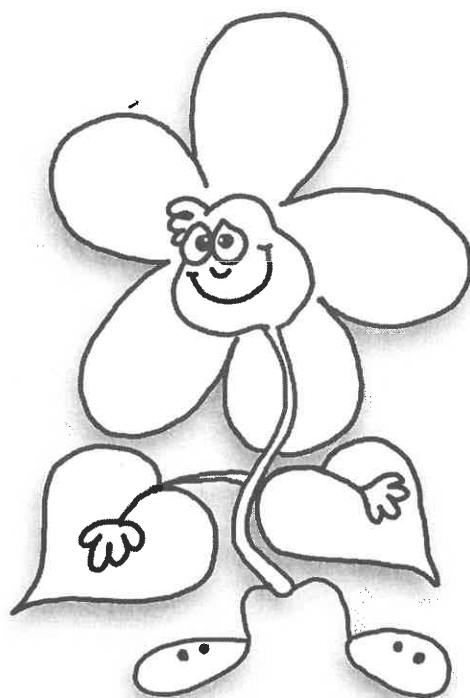
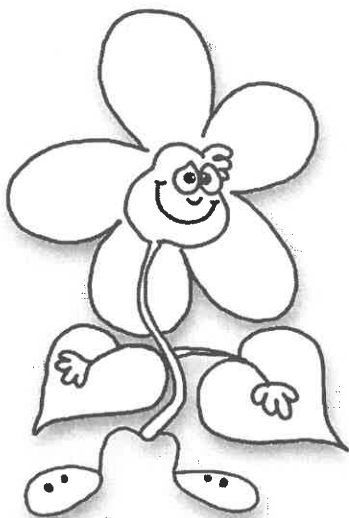
Kristina,B: »Ja inače dajem svoju robu koju prerastem mojoj prijateljici, ali drugi put ću donijeti ovdje!«

Rea,M: »Kad narastem, ja ću starim ljudima koji ne mogu hodati, ići u dućan i kupiti im što mi kažu!«

Putem do vrtića razgovarali smo i sređivali dojmove. U svakom slučaju svi smo se zadovoljni vratili u vrtić, jer svako novo znanje, u nama budi ugodu!

A naše je novo znanje: Ljubav nije samo kad se dečko i cura ljube !

Teta Jasminka Nedoklan

dupiñi

Drage naše mame i tate kao što znate i ove godine posli smo na zimovanje u Potkoren (03.03. 10.03.2001g.)

Dani su protekli kao u snu, i opet se potvrdila ona stara »sve što je lijepo kratko traje!«

Našim dragim prijateljima u vrtiću donijeli smo neponovljivi suvenir.

Znate li što smo donijeli?

Mateja

»Tu-lu-tu-lu-tu-lu-la

to je snježna grudica

gruda je već gotova.

Tako gle, tako gle, snjegovića gradi se....«

Malenog snjegovića spremili smo u kuhinju u hladnjak da nam se ne istopi.

Narednih dana često smo ga posjećivali.

U sobi je bilo sve više djece, a i lokva od snijega bila je sve veća na podu.

Već je počelo i nabacivanje, pa smo našu igru sa preostalim snijegom završili na dvorištu. Došli su hrabri i iz drugih grupa da se poigraju zanimljivim suvenirom za naše podneblje.

Drage mame i tate, da li ste povjerovali svojoj djeci kada su vam pričali da su se u vrtiću igrali snijegom i da smo napravili snjegovića?

Tete: Marica Čeliković, Marina Kajkara

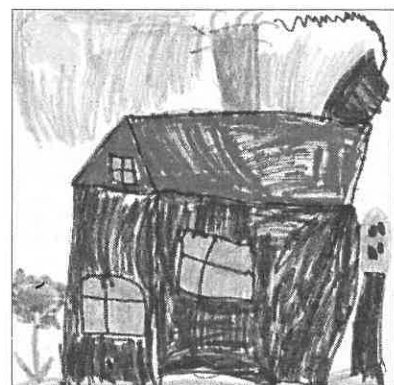

Dragan, 6 g.

Pa evo ovako.....

U prtljažniku autobusa stigao je pun snijega mali, ljubičasti, prijenosni hladnjak. Do ponedjeljka je čekao na djecu u vrtiću u kuhinjskom hladnjaku.

U ponedjeljak ujutro u našu sobu pozvali smo prijatelje iz drugih soba da se dođu poigrati s nama. Još je bio zaleđen i ručice su im zeble, ali su se lako snašli: donijeli su iz kutića plastično suđe i pomagali se njime u igri. Započeli smo praviti snjegovića.

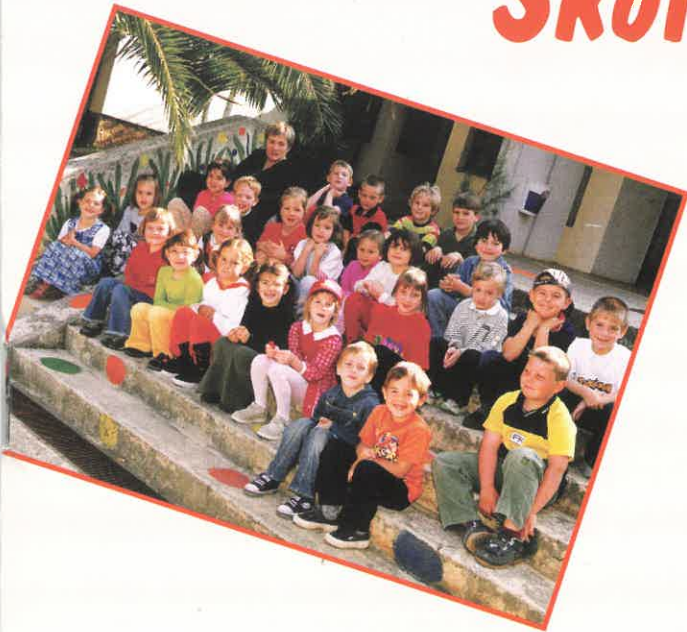
Vedran, 6 g.

OBOJI !

Školarci, sretno!

ODA ŠKOLARCIMA

ŠKOLARCI SU PONOSNI, U ŠKOLU SAD POLAZE
IAKO SU NEKI JOŠ PRAVE VEL'KE MAZE.

MI BISMO SA VAMA, NAJRADIJE POŠLI SVI
AL' NE MOŽE TAKO BITI, JER SMO MI PREMALENI.

ŠKOLSKA TORBA NIJE LAKA, ZA TO MORAŠ BITI JAK
A ZA ŠKOLU MUDAR DA BI BIO ĐAK!

BILI SMO DOSAD SVI BAŠ KAO JEDNO
SADA KADA ODLAZITE NIJE NAM SVEJEDNO!

TRI GODINE SMO ZAJEDNO, TO NIJE MALA STVAR,
SUDBINA NAM JEDNE DRUGIMA DALA NA DAR.

DALI SMO SI IME: ZOVEMO SE DUPINI, DELFINI,
BUBAMARE, ZVJEZDICE I LJUBIČICE
ZAPAMTITE TO ŠKOLARCI, JER STE VI NAŠE LATICE!

VAŽNO JE DA ZNATE, U SRCU VAS NOSIMO
NA VAS ĆEMO MISLITI I S VAMA SE PONOSIMO.

POSJETITE NAS KOJI PUT, OSTANIMO PRIJATELJI
NEMOJTE NAS ZABORAVIT', TO I VAŠE TETE ŽELE.

ŽELIMO VAM SREĆU SVU, PA I ŠKOLSKU SLAVU,
ŽIVOT JE IGRA,
AL' PAMET U GLAVU!!!

VAŠE TETE

bubamare

Iako smo prošle godine bili tzv. Starija skupina, prilikom građenja na tepihu često su se među djecom događali sukobi. Posljedica toga bile su neuredne, porazbacane, izmiješane, a ponekad i oštećene igračke za građenje.

Nakon različitih poticaja kao što su: individualna igra u ograđenom prostoru (obruči), igra u paru ili manjoj grupi uz prethodni dogovor o temi, poticanje na igru kombiniranjem raznolikog dostupnog materijala (drvenog, plastičnog, otpadnog, te igračaka od kartona i papira koje su izradila djeca).

I naravno, pohvale za rad, trud, kreativnost za igru u koju se uključuje veći broj djece. Svi smo zadovoljni i ponosni rezultatom, tj. prekrasnom građevinom koje se prostiru našim kutićem građenja.

Nadamo se da ćete uza sve šarenilo našeg tepiha zapaziti dječju kreativnost i duh budućih građevinara.

Iz ovakvih oblika igre nastao je i jedan poseban rad djece.

Edukativno-ekološka akcija »Volim Hrvatsku«, pokrenuta je s željom i ciljem da naša Hrvatska bude ljepša, razvijajući ekološku svijest od malih nogu.

Sa simboličnim naslovom »Više cvijeća, manje smeća«, dječji vrtići Primorsko-goranske županije slali su svoje radove, na adresu Turističke zajednice

primorsko-goranske županije. Od ukupno pristiglih 274 rada ocjenjivački sud najboljim likovnim radom u kategoriji vrtića izabrao je rad djece upravo naše skupine Bubamare. Uz nagrađeni rad Bubamara, naš vrtić predstavljale su još neke skupine našeg vrtića.

Na svečenu podjelu diploma i vrijedne novčane nagrade u Turističku zajednicu primorsko-goranske županije u Opatiji otišli su predstavnici skupina iz Malog Lošinja, Velog Lošinja i Nerezina sa svojim tetama.

Ponosni smo na ovu nagradu!

Tete: Radmila Bišćan, Tatjana Markač

Sonja, 5 god.

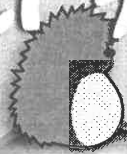
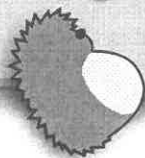
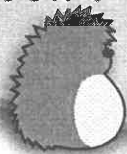
Lucija, 6 god.

OBOJI !

VELI LOŠINJ

ježiči * delfiņi

Mali smo, ali jaki...

Ponosni smo na već tradicionalna druženja «velikih» sa nama. Bili su nam gosti i suradnici... mame, tate, bake, djedovi, prabake, pradjedovi, stričevi, tete....

Zajedno smo plesali pod maskama koje uvijek zajedno izradimo, zajedno smo uredili dvorište, zajedno hranili staru i kupili novu ribicu, zajedno smo uredili izložbu «Kako je nekad bilo»...

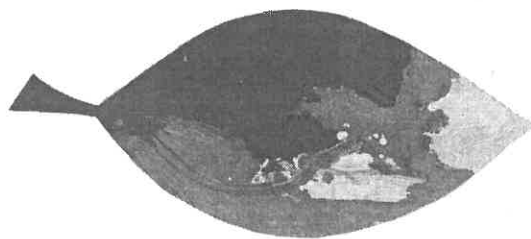
Naša druženja svake godine postaju sve veselija, bogatija, sadržajnije.

Vjerujemo i nadamo se da će se tradicija nastaviti.

Tete: Danica Sendo, Anamarija Ostroman, Ana Bižaca

Anamarija, 4,4 god.

Patrik, 4,5 god.

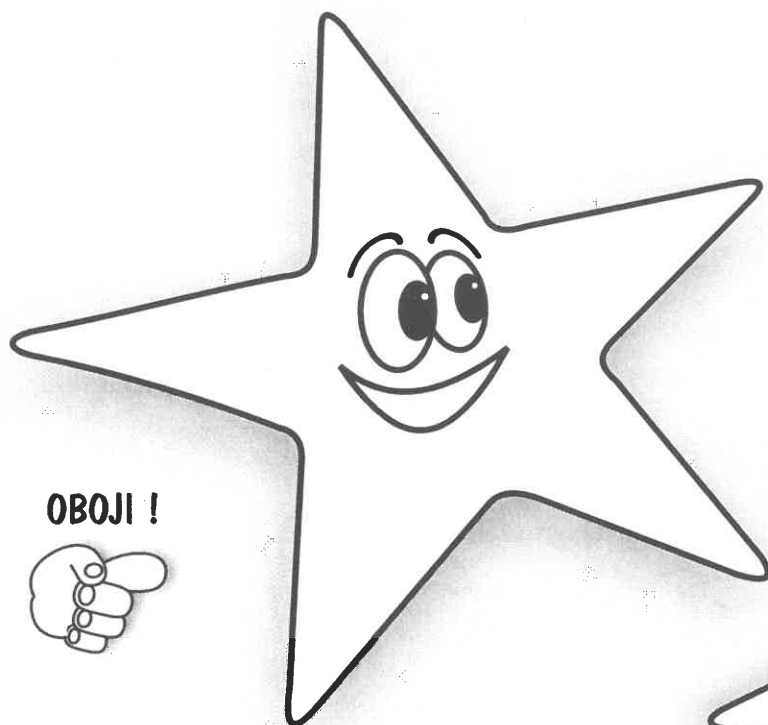
Približavao se Uskrs.

To je vrijeme šarenila: jaja, zečića, pilića, cvijeća. Tako smo i mi u našem vrtiću želili ukasiti šarenilom našu sobu. Pripreme su počele rano, jer je bilo puno posla za male vrijedne ručice. Svakim danom nastajalo je nešto novo... pilići, zečići... odisali su ukrašeni raznobojnim papirom koje smo oblikovali.

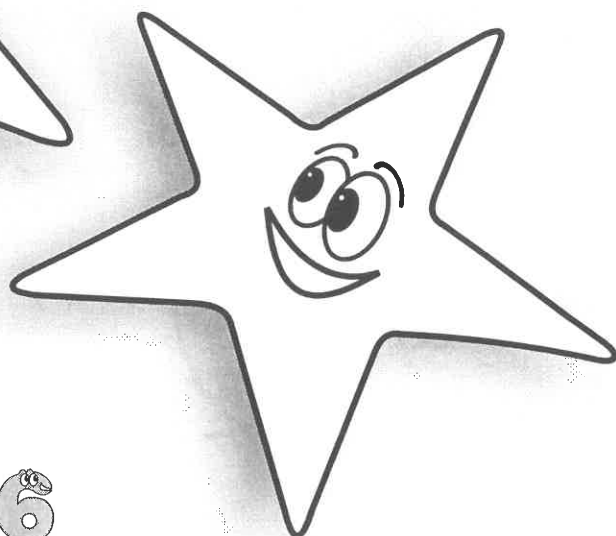
Uzbuđenje je raslo iz dana u dan.... a atmosfera je došla do usijanja na dan izložbe.....

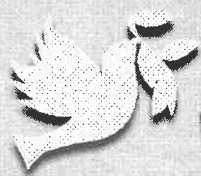
Osvanuo je i taj dan, .. Danas možemo svoje radove i sav svoj trud pokazati našim najmilijima. Roditelji, tete, noniči nisu se mogli načuditi svemu što su uradile vrijedne ručice uz pomoć njihove tete.

Teta:
Marta Satalić

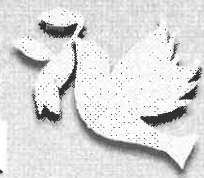

OBOJI !

vjerski odgoj u dječjem vrtiću

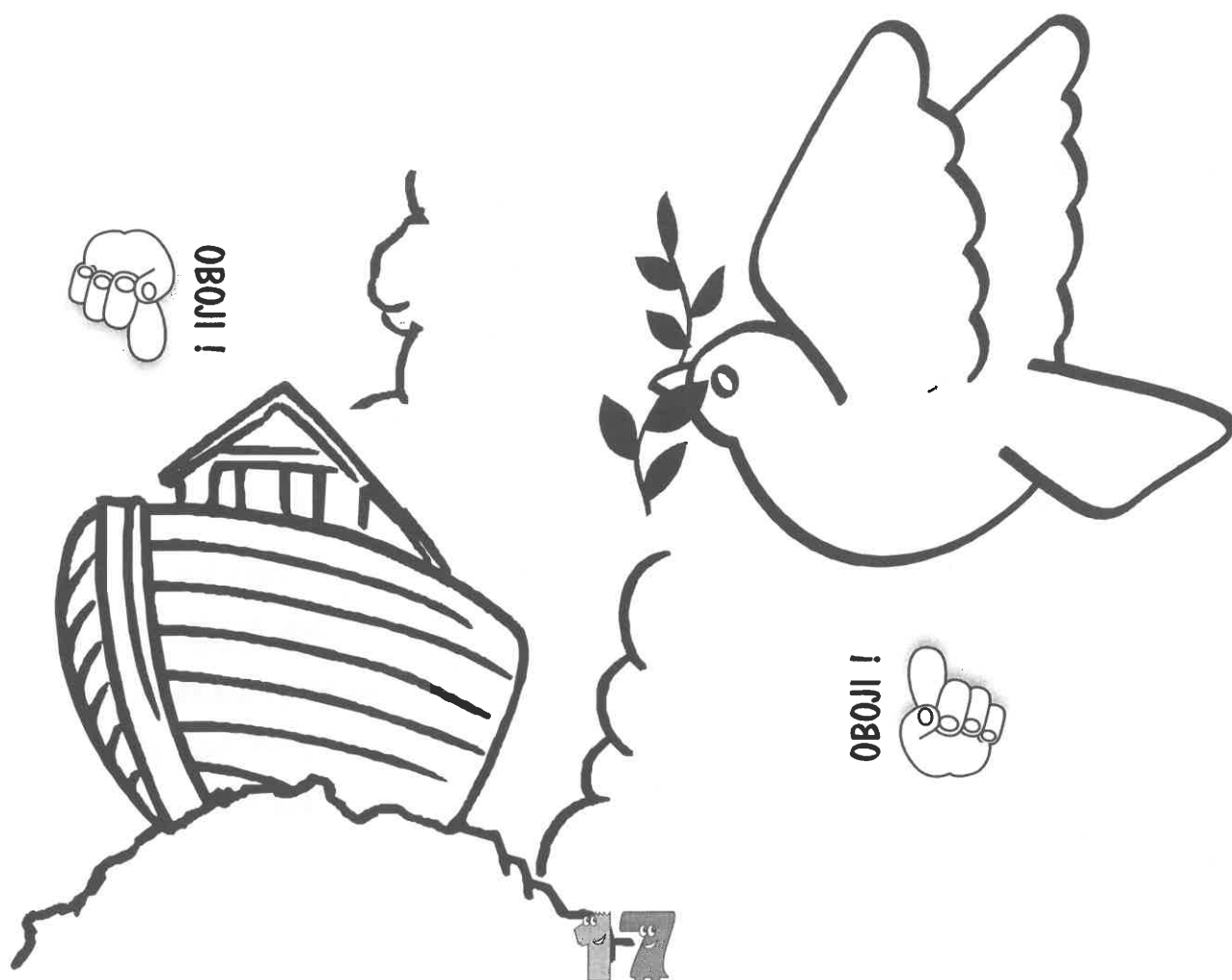

Briga roditelja o cjelovitom odgoju iz kojeg neće biti isključena vjerska dimenzija uvelike je prisutna. Zbog toga smo odlučili ponuditi program vjerskog odgoja.

Djeca, kao i odrasli imaju potrebu za razvojem duhovne dimenzije svoje osobnosti. Sa programom smo započeli 03.04.2001.godine i ostvarujemo ga jednom tjednom u četiri predškolske skupine. Sadržajem pratimo blagdane crkvene liturgijske godine, čitamo i razgovaramo o biblijskim pričama koje potiču djecu na međusobno darivanje, osjećaje uzajamnog poštivanja...

Sve to na primjeren način kako se i inače u odgoju, komunicira s djetetom, sa radošću i ljubavlju kroz pjesmu, sliku, priču i glazbu.

Ako je opće prihvaćena činjenica da se upravo u najmlađoj dobi djetinjstva postavljaju temelji čovječnosti i pravog odnosa prema Bogu, onda je vjerski odgoj u dječjoj dobi od neprocjenjive vrijednosti.

iz dječje duše...

U našem vrtiću može se i čuti...

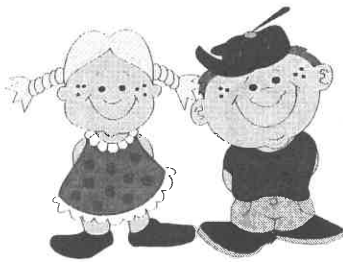
Vani pada piša i mama je kupila pišobran.

(Nika, 2 g.)

»Kada se igra košarka ili nogomet
onda prljava voda izlazi van iz tijela.....
..... kroz cijevi«

(Mateo, 5.g.)

Mi u vrtiću jedemo:

PIŠGETE

(Leopold, 3,6 g.)

PIŠNAT

(Leopold, 3,6 g.)

JORGUT

(Marin, 4 g.)

KUKUS

(Jole, 3,6 g.)

»Ja znam zašto se vaša grupa zove **SUNCE?**

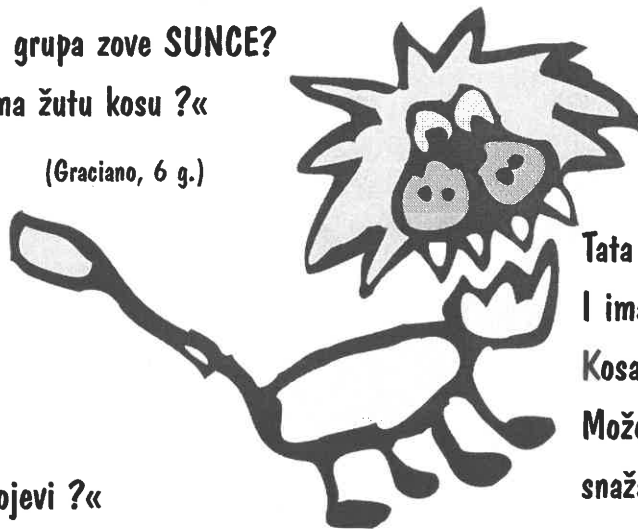
-Zato , što teta Ines ima žutu kosu ?«

(Graciano, 6 g.)

Pošli smo u Veli Lošinj
da vidimo nojeve....

»Teta, pa gdje su ti gnojevi ?«

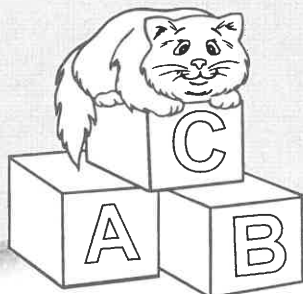
(Martino, 6,9.g.)

Moj tata

Tata je snažan kao lav.
I ima usta dugačka kao lav.
Kosa mu je kratka k'o njegov sin.
Može dignuti kuću jer je
snažan kao lav!

(Damjan, 4,9 g.)

dijete i igra

Dragi roditelji,

Pripremili smo vas nekoliko crtica o važnosti igre vašeg djeteta.

Poslušajte nas !

ŠTO JE DJEČJA IGRA?

- * Igra je slobodna, spontana aktivnost koja proizlazi iz unutrašnje djetetove potrebe.
- * Igra je prerađena stvarnost u skladu s dječjim doživljajem.
- * Igra je stvaralačka aktivnost, svaki put drukčija, neponovljiva, koja najviše odgovara djetetovoj prirodi, zakonitostima njegova razvoja i omogućuje mu da se razvija i odrasta u jedinstvu i skladu tjelesnog, intelektualnog, socijalnog i emocionalnoga.
- * Igra je aktivnost kroz koju se dijete izražava i potvrđuje što je snaga koja upućuje na nove aktivnosti, pomoću kojih razvija sve svoje mogućnosti.

ŠTO IGRA ZNAČI DJETETU?

- KROZ IGRU dijete uči: Predmetni svijet, tj. okolinu (upoznaje, istražuje, rukuje stvarima, neposredno provjerava), svijet ljudi i njihove odnose (misaono ispituje, uživa se, zamišlja » kao da.... « , » kad bi.... «)
- KROZ IGRU dijete rješava: Najjednostavnije i najlakše sukobe, svoje strahove, svoje teškoće (u igri je ono vuk, liječnik, mrak...ono plaši druge oko sebe, tjera vuka, tjera mrak, operira lutku-suočava se, prerađuje i polako nadvladava strah i nelagodu).
- KROZ IGRU dijete iskazuje: sve ono što mu se u stvarnom životu ne dopušta iskazati (ljuti se na drugu djecu, na odrasle, više, iskazuje agresiju na predmetima...)

U igri se dijete oslobađa napetosti, postaje smireno, opuštено, jer je u igri gotovo sve dopušteno.

KROZ IGRU DIJETE STJEČE SAMOPOUZDANJE: čini što želi, gospodar je situacije, ima onu ulogu koju odrasli imaju u stvarnom životu (dijete je majka, glumac, policajac, pilot...)

Za kraj.....

Sjetite se dragi roditelji, kako ste ljuti kada vas netko prekine u poslu. Isto tako je ljuto i dijete, ako mu prekinete igru, **JER ONA JE ZA DIJETE NAJVAŽNIJI P O S A O .**

Za Vas pripremila: Tanja Babić, psiholog

KUFIĆ ZA DJECU

Igra za djecu i roditelje.....

RAMPA ZA ŠPEKULE

Materijal:

- ▶ tuljci od papirnatih ručnika
- ▶ ljepljiva traka
- ▶ špekule (staklene loptice)

1. Sakupljajte i pripremite papirnate tuljke. Tuljke spojite i zalijepite na čvrstu podlogu, a neke tuljke izrežite po duljini kako biste dobili vodilicu za špekule.
2. U ovoj aktivnosti djeca trebaju ispustiti špekule niz rampu, putujući od najviše točke prema najnižoj, tlu.

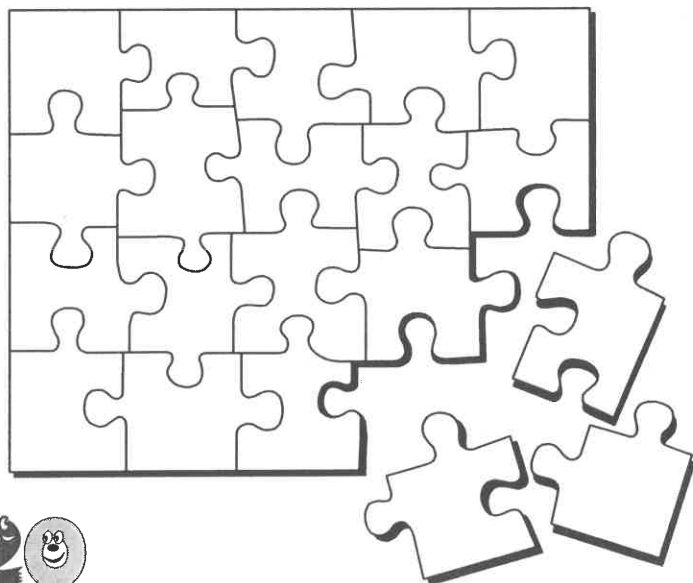
Daja mogućnost slobodne igre, a i mogućnost spoznaje da se zbog gravitacije predmeti kreću prema dolje i da će se špekula kretati nizbrdo.

Mogućnosti:

Sakupite raznovrsnu ambalažu, kutije i kutijice i dajte djeci da od njih naprave svoje kreacije robote, labirinte, svemirske brodove.

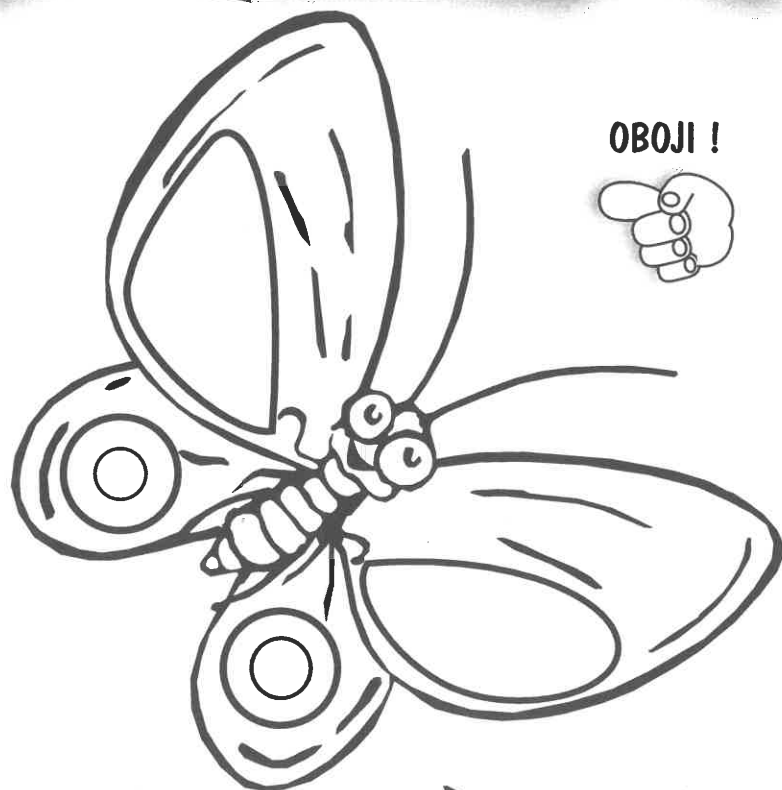
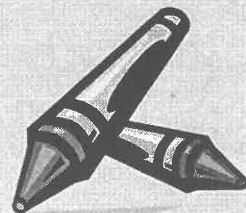
Zajedno s djecom gradite i izrađujte vlastite kreacije. Uživajte u igri!

OBOJI !

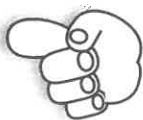

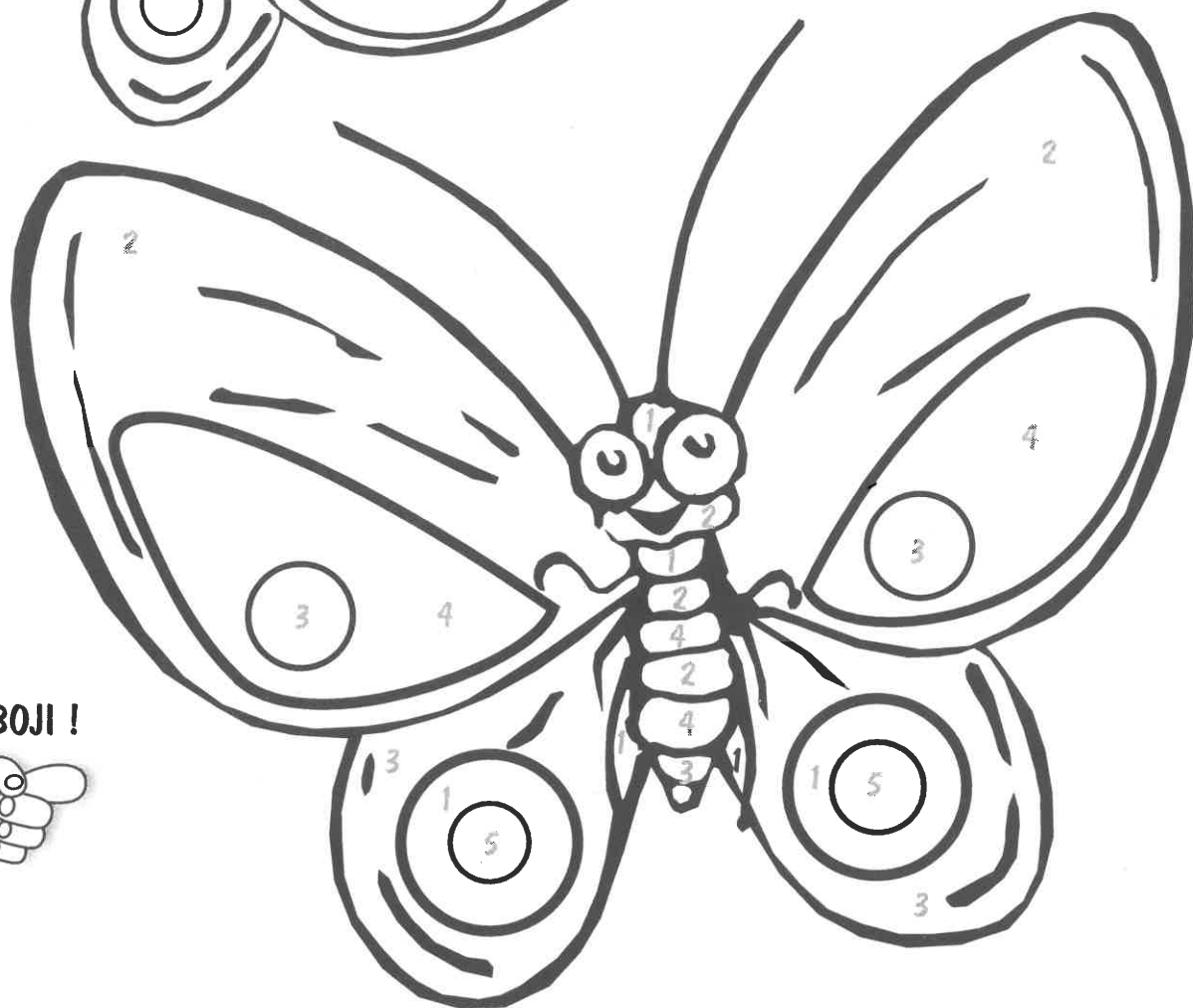
bojañka

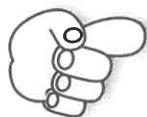
OBOJI !

- 1 = PLAVO
- 2 = ŽUTO
- 3 = CRVENO
- 4 = ZELENO
- 5 = CRNO

OBOJI !

priča za mame i tate

MALO POMALO

Jedan naš prijatelj hodao je u sumrak niz opustjelu plažu. Dok je tako hodao, počeo je u daljini opažati drugog čovjeka. Kako mu se približavao, uočio je da se domaći čovjek stalno saginje, nešto uzima i baca u more. Ponovo i ponovo vitlao je predmete u ocean.

Kad mu se naš prijatelj još više približio, vidio je da muškarac kupi zvjezdače koje je more naplavilo na plažu te da ih, jednu po jednu, baca natrag u vodu.

Naš je prijatelj bio zbunjen.

Prišao je muškarcu i rekao: »Dobra večer, prijatelju. Pitam se što to radite.«

»Bacam ove zvjezdače natrag u ocean. Vidite, nastupila je oseka i sve su se nasukale na obali. Ako ih ne vratim u more, uginut će zbog pomanjkanja kisika.«

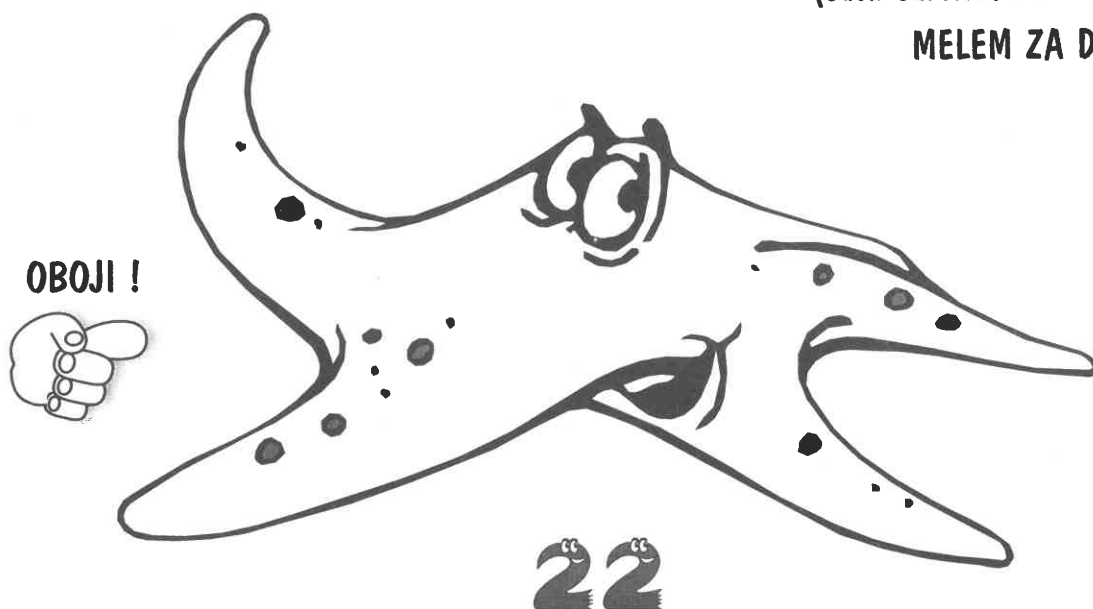
»Razumijem«, odgovorio je moj prijatelj, »no na ovoj plaži zacijelo ima na tisuće zvjezdača. Ne možete nikako doći do svih njih. Jednostavno ih je previše. I, zar ne shvaćate da se to vjerojatno događa na stotinama plaža uzduž i poprijeko cijele ove obale. Zar ne vidite da tu nemapomoći?«

Domaći se čovjek nasmiješio, sagnuo se, uzeo još jednu zvjezdaču i dok ju je bacao natrag u more, odgovorio je:

»Za ovu ima.«

(Jack Canfield i Mark V. Hansen)

MELEM ZA DUŠU

preporuka za čitačije

Dragi roditelji,

U ovom broju našeg lista predstaviti ćemo vam knjigu koje smo izabrali za vas. Preporučujemo je za čitanje.....

KAKO RAZVITI EMOCIONALNU INTELIGENCIJU DJETETA

Dr. Lawrence E. Shapiro

U posljednje vrijeme sve češće susrećemo se sa člancima ili reportažama koji govore o nasilju djece, mladih. I sve ono što smo mislili da je daleko, nama nepoznato, to je sada tu, sa nama i u našem društvu. Porast bijesa, nervoze, agresivnosti potaknula je mnoge psihologe na znanstvena istraživanja o emocijama. Kraj XX stoljeća obilježio je i izraz »emocionalna inteligencija« kojooj se daje jednaka važnost kao i kvocijentu inteligencije. Naučnici tvrde da je IQ »genetski zadana« i da ga životno iskustvo ne može promijeniti, ali ono što možemo promijeniti, naučiti, jesu emocije o ovladavanju vještinama emocionalne inteligencije.

U knjizi je obrađeno nekoliko područja emocionalne inteligencije: moralne emocije, utjecaj mišljenja, rješavanje problema, društvene vještine, uspjeh u školi i na poslu, snaga emocija. Ova područja dalje se dijele na zasebne vještine EQ kao što su motiviranost, društvenost, empatija, realistično razmišljanje, itd. Autor »proučava razvoj tih vještina u djetinjstvu i objašnjava što u svakodnevnom životu možete činiti kako biste odgojili dijete s visokim stupnjem društvene i emocionalne inteligencije«.

Knjiga, isto tako, obiluje savjetima i željom autora da potakne sve nas koji se bavimo odgojem djece na razmišljanje, na želju za promjenom, i »kako poradite na samo jednom aspektu emocionalne inteligencije u svojem domu, pokrenut ćete lavinu«.

I što nam je još potrebno?

».... samo tri stvari: vrijeme, zainteresiranost i želju da uživete u izazovima odgoja djece. To su osnovni preduvjeti za podizanje djeteta s visokim EQ-om. Sretno!«

Uredništvo

za kraj

SVE ŠTO TREBAM ZNATI NAUČIO SAM JOŠ U VRTIĆU

Sve što moram znati o tome kako valja živjeti.

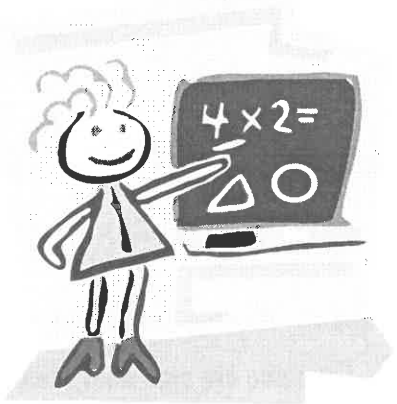
Što raditi i kakav biti naučio sam još u vrtiću.

Mudrost me nije čekala na vrhu planine,

Na kraju dugog uspona školovanja,

Nego se krila u pješćaniku dječjeg igrališta.

Radost i tugu podijeli s drugima.

A evo što sam ondje naučio:

Igraj pošteno.

Ne tuci ljude.

Svaku stvar vrati gdje si je našao.

Počisti za sobom.

Ne uzimaj što nije tvoje.

Kad nekoga povrijediš, ispričaj se.

Peri ruke prije jela.

Pusti vodu u zahodu.

Topli keksi i hladno mlijeko su zdravi.

Živi uravnoteženo: malo uči, malo razmišljaj, crtaj,

Slikaj, pjevaj i pleši, igray se i radi

Svaki dan od svega pomalo.

Svakog poslijepodneva odspavaj.

Kad izađeš u svijet, budi oprezan u prometu,

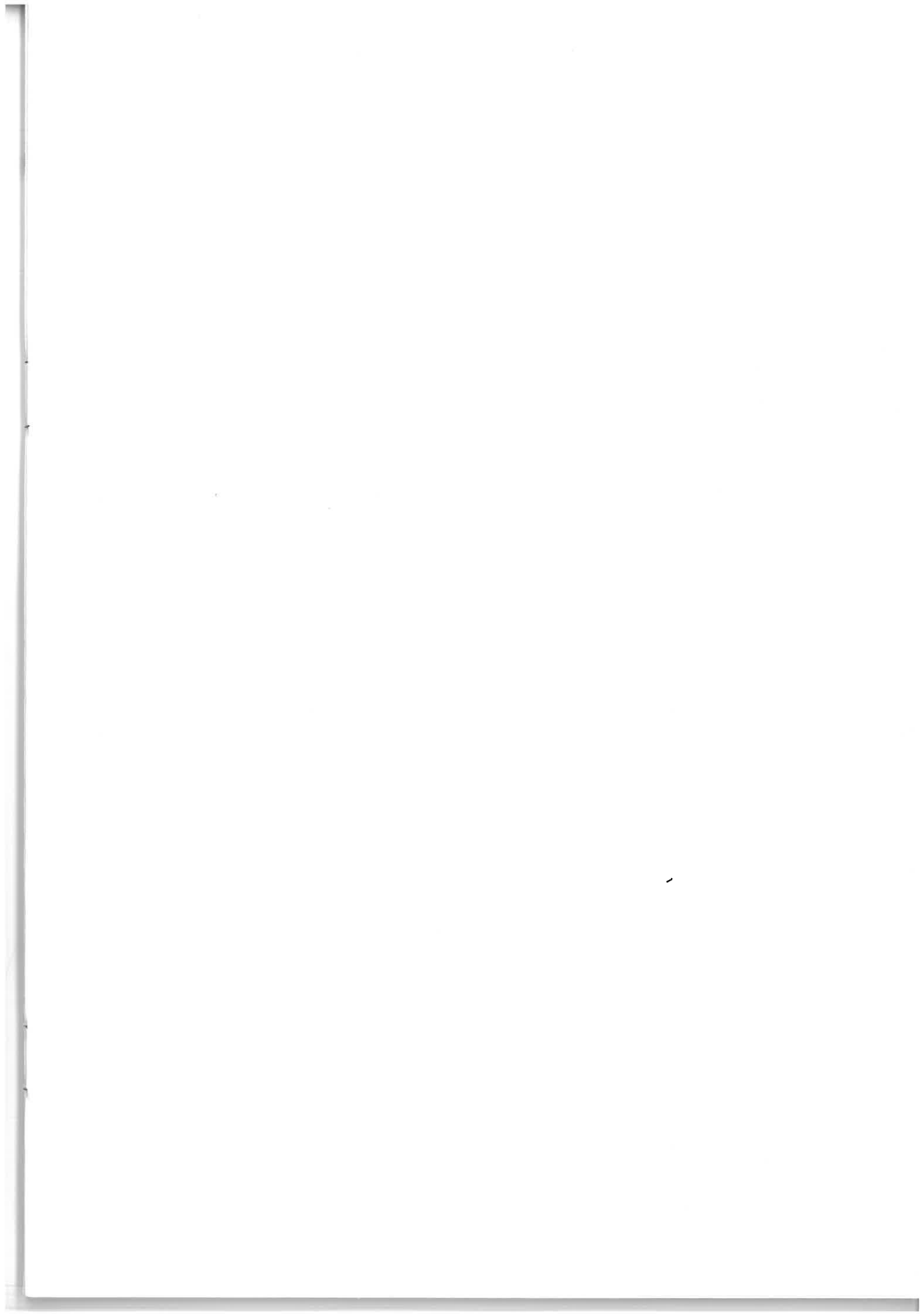
Drži se za ruke i ne udaljavaj se od svog prijatelja.

Ne zaboravi da čudo postoji.

Uzmite bilo koje od tih pravila, dodajte mu teške, odrasle i zvučne riječi i primijenite na život svoje obitelji, posao, državnu politiku, svijet u kojem živimo vidjet ćete da će sve ostati jasno, točno i čvrsto.

Robert Fulghum

»Mama i ja«, Mia, 4.1 god

Bez straha za eko-budućnost

Prvonagrađeni vrtički likovni rad skupine »Bubamare« vrtića »Cvrčak« iz Malog Lošinja u akciji »Volim Hrvatsku - više cvijeća, manje smeća«

